

KISS JUDIT ÁGNES

*Három magyar népdalra***Bujdosó**

Szavamon vettelek,
Szavadon fogtalak,
Ha megkötöttelek,
Mégis eloldalak.

Ne etess, ne altass,
Jó hírrel ne áltass,
Ne kérdezz, ne hallgass,
Utadra ne állass

Se útonállónak,
Se őrzőangyalnak,
Tarts meg oly szabadnak,
Mint akik meghalnak.

Ittmaradó

Hét éve őrizlek,
Hét évig nem látlak.
Hét év után, ha visszajössz,
Két karomba zárlak.

Kezembe vennélek,
Számban tartanálad,
Mégsem kérlek, hogy itt maradj,
Nézek csak utánad.

Kék egek elvisznek,
Zöld vizek elzárnak,
Sosem vettél az öledbe,
Mégis visszavárlak.

Meghasonlott

Éjjel vendégem voltál,
Az ágyamba botlottál,
Az ágyamon elnyúltál,
Ördög vagy, belém bújtál.

Fáztam, be nem takartál,
Sebed voltam, vakartál,
Hasam voltál, csikartál,
Pedig csak jót akartál.

A szerelmed olyan volt,
Számban íze sose volt,
Ha volt is, keserű volt,
Egy életre elég volt.

Eurüdiké

*Hogy kígyó mart meg? Te tudod jól,
a hallgatásod vitt a sírba.*

*Ki mindenki dalnoka voltál,
csak mellettem maradtál néma.*

*Mi lehet jobb? Hullának lenni
vagy elhanyagolt feleségnek?*

*Hogy tudhatta volna előre,
kiben olthatatlanul égtek*

*az ígéretet, hogy örökké,
s ha nem örökké, hát halálig.
Én meztelen voltam, amíg te
vasba burkolózva állig.*

*Hány nótát fújtál Kerberosznak,
míg kiköthetél Hádész öblén?
Jaj, nem azért, mert hiányoztam,
csak hogy elmondhasd: értem jöttél.*

*Ne mondd, hogy szeretsz, sose mondtad,
hallgass, mint szoktál, ne nézz hátra,
csak ne hagyj halottnak maradnom,
csak vigyél fel a felvilágra.*

*Tűröm holtomban, amit élve,
és könyörgök, te sose kértél
senkitől semmit, s nem tudod még:
nincs retentőbb az öröklétnél.*